

[Hans Hansen (Rørby).]

Ordning. Hvis nu Forbrugerne brugte deres Penge paa anden Maade, vilde det sige, at der kunde sættes Arbejder i Gang, og det vilde naturligvis betyde øget Beskæftigelse i Stedet for Arbejdsløshed. I Øjeblikket er det saaledes, at kun 1 pCt. af Landets Jord dyrkes med Sukkerroer, og det hovedsagelig den bedste Jord. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil mene, at denne Jord vilde komme til at ligge brak. Paa alle Omraader vilde det betyde en Fordel, hvis man ophæver denne fordyrende Foranstaltning. Det ærede Medlem er jo glemsom, han havde glemt, at der var indført 5 Øre i Tillægsafgift. Naar det ærede Medlem, efter at vi har behandlet en saadan Lov 6 Gange, deraf de 4 Gange, medens det ærede Medlem var Handelsminister, ikke ved, at der er indført en Tillægsafgift paa 5 Øre, giver det jo en Forklaring paa, hvorfor det ærede Medlem ikke i Dag er Handelsminister.

Jeg vil gerne stille det ærede Medlem et Spørgsmaal. Spørgsmaalet er dette: Skal vi, hvis Ordningen ophæves, have Told eller andre Foranstaltninger til Kompensation? Jeg vil gerne have et klart Svar herpaa af det ærede Medlem Hr. Hauge, som nu gaar saa ivrigt imod den Frigørelse af Produktion, Handel og Om sætning, som jeg mener Socialdemokratiet er enigt med mig i, i hvert Fald i Teorien.

Ordføreren (Hauge): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at jeg paa ingen Maade har glemt, at Afgiften for indenlandsk Sukker er delt i to Dele; den sidste er en Tillægsafgift paa 5 Øre og betales af Fabrikkerne, hvorimod den anden Afgift bliver indbetalt paa anden Maade. Det kender jeg fuldt ud. Men det har ingen Interesse i denne Forbindelse at faa dette belyst. Det, der har Interesse ved Bedømmelsen af hele det ærede Medlems Stilling, er dette: Kan der dyrkes Sukkerroer og produceres Sukker her i Landet, hvis Sukkerroeproduktionen lades fuldkommen uden Beskyttelse, uden den Lovgivning, det her drejer sig om, og uden den Beskyttelse, den i øvrigt har? Det, siger jeg, kan der ikke. Derfor vil de Argumenter, som det ærede Medlem bringer i Marken, omsat i Praksis, føre til, at Sukkerproduktionen hører op, at Sukkerroearalerne maa anvendes til anden Afgrøde. Det ærede Medlem siger, at de vel nok vil blive dyrket. Ja, det vil de vel, men disse mange Tusinde Arbejdere, der er beskæftigede i Markerne med Roearbejde og i Fabrikkerne med at omdanne Roerne

til Sukker, vil for en meget væsentlig Del blive arbejdsløse, og saa har det ærede Medlem ikke anden Anvisning at give dem, end at de maa se at klare sig paa bedst mulig Maade.

Det ærede Medlem spørger mig saa, hvorledes jeg vil stille mig — saaledes forstod jeg det —, i det Tilfælde Sukkerordningen ophæves, om jeg mener, vi skulde gaa til at beskytte Sukkerroeproduktionen og Sukkerproduktionen alene med Told. Jeg vil dertil svare, at jeg vil haabe, og jeg vil ogsaa tro paa, at Sukkerordningen vil blive ved at bestaa lige saa langt ud i Fremtiden, som det er muligt for os to at diskutere Spørgsmaalet. Jeg kan ikke se, at det skulde være til nogen som helst Nytte at afløse denne Ordning med en Forhøjelse af Toldafgiften.

Det ærede Medlem Hr. Prieme sagde, at naar Arbejderne har kunnet faa en Beskyttelse, maatte det ogsaa være rimeligt at give Detaillisterne en lovmæssig Beskyttelse med Hensyn til den Pris, de faar for Sukkeret. Mig bekendt har de danske Arbejdere alene gennem deres egne faglige Organisationer formaaet at skabe sig den økonomiske Stilling, som de efterhaanden har tilkæmpet sig, og der er intet til Hinder for, at Detaillisterne kan organisere sig og sige, at saadan og saadan skal Sukkerprisen være; de kan oven i Købet faa Vedtagelsen legaliseret af Priskontrolraadet, vel at mærke, naar Prisaftalen holdes inden for rimelige Grænser. Der kommer altsaa ikke til at gælde andre Regler for Detaillisten, end der den Dag i Dag gælder for Arbejderen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Hauge besvarede ikke mit Spørgsmaal om, hvad han vilde gøre, men han udtalte Haabet om, at vi kan bevare Ordningen. Dette vil jeg udlægge saadan, at det ærede Medlem ikke vil gaa med til at frigøre Sukkerproduktionen, men fremdeles vil opretholde den Tilstand, at 15 000 Arbejdere kan tjene 1 000 Kr. om Aaret hver, og at det koster Forbrugerne 46 Mill. Kr. Modsatningen hertil er, at Forbrugerne vilde faa 46 Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af andre Varer, til Igangsættelse af andre Produktioner, og at man vilde faa 71 000 Tdr. Land til Raadighed til anden Produktion. Jeg behøver ikke at gaa det nærmere efter, det er saa klart angivet, at det, som det ærede Medlem her holder fast